

SOEVEREINITEIT & SOLIDARITEIT

e-nieuwsbrief van de Vlaams-Socialistische Beweging

Wapenhandel: Vlaamse noch Waalse wapens voor Terreurregimes!

In deze nieuwsbrief:

- * Vlaams-Waalse samenwerking rond duurzame energie (blz. 2)
- * Oosterweel: tijd om dogma's in vraag te stellen! (blz. 3)
- * Vlaams wapentuig voor fundamentalisten (blz. 5)
- * Wallonië: hou Caterpillar open! (blz. 6)
- * Staking op 29 september en 7 oktober (blz. 7)
- * Belgische staat helpt criminalisering Koerden (blz. 8)
- * CETA: verworpen door Wallonië, blindelings aanvaard door Vlaanderen (blz. 10)
- * Fotoverslag anti-TTIP manifestatie (blz. 14)
- * Baskenland: verkiezingen bevestigen streven zelfbestuur (blz. 16)
- * Colofon en kalender (blz. 18)

Begin september kondigden de Vlaamse minister van energiebeleid Bart Tommelein en zijn Waalse collega Paul Furlan aan dat ze nauwer zullen samenwerken rond hernieuwbare energie. De V-SB is tevreden met dit voornemen, niet alleen omdat meer investeren in en onderzoek doen naar hernieuwbare energie op termijn noodzakelijk is, maar ook omdat ze hiermee bewijzen dat Vlaanderen en Wallonië soeverein en op eigen initiatief kunnen samenwerken – zonder de Belgische “stiefmoeder”. De ministers kondigen aan een gezamenlijke werkgroep op te richten die zal onderzoeken hoe zo'n samenwerking kan gebeuren. Het is een hoopgevend signaal vanwege de Vlaamse en Waalse regeringen.

Dat er werk moet gemaakt worden van een grote investering in alternatieve en hernieuwbare energiebronnen staat voor ons buiten kijf, we hangen immers al veel te veel af van de import van grondstoffen en energiebronnen uit landen met vaak dubieuze sociale en milieuregels, en van multinationale oligopolies die onze energiesector volledig in eigen private handen proberen te krijgen. Een dichtbevolkt gebied als Vlaanderen dat over een enorm sociaal en intellectueel kapitaal bezit kan het voortouw nemen in zulk onderzoek, en van Vlaanderen op termijn één grote "transitieland" maken.

Hernieuwbare en duurzame energie hangt gewoonlijk af van lokale factoren, aanwezig in het landschap, de geologie en de natuur. Het is daarom ook logisch dat Vlaanderen en Wallonië in de eerste plaats zelf nadenken over hun specifieke energiebehoeften en -mogelijkheden. Vlaanderen en Wallonië verschillen immers redelijk wat betreft bevolkingsdichtheid, geografische kenmerken, waterhuishouding en dergelijke. Op een aantal punten is internationale samenwerking echter nuttig of zelfs nodig, en het is vanuit die optiek dat een rechtstreekse samenwerking tussen de twee regeringen toe te juichen valt. En passant bewijzen ze ook dat de Belgische staat hier niet nodig is als "tussenpersoon".

We zijn benieuwd naar wat de samenwerking concreet zal betekenen, en of dit werkelijk voldoende zal zijn om van onze twee naties een Europese avant-garde inzake energiebeleid te maken. We willen minister Tommelein ook voorstellen om rond dit thema ook met andere regio's en naties die hierrond willen werken samen te werken. We denken in de eerste plaats aan onze Nederlandse noorderburen waar we heel wat geografische kenmerken mee delen, maar ook bijvoorbeeld aan Schotland dat ook sterk investeert in hernieuwbare energie.

Op zes september lekten voorlopige resultaten van een studie over de eventuele gevolgen van het uitvoeren van het 'Ringland'-alternatief in het dossier rond het ontsluiten van de Ring rond Antwerpen. Het studiebureau Transport&Mobility Leuven (TML, dat het onderzoek uitvoert meent, volgens voorlopige informatie, dat met dit Ringland-alternatief voor de zogenaamde „Oosterweelverbinding" de verkeersproblemen zullen toenemen, met meer files en sluijverkeer in en rond de stad als gevolg. Het rapport lijkt zonder twijfel een opdoffer voor de actiecomités die ijveren voor een alternatief voor het beruchte "BAM-tracé", en een overwinning voor de Vlaamse Regering en he Antwerpse stadsbestuur.

Evenwel moet de berichtgeving genuanceerd worden: het gaat slechts om voorlopige informatie, en bovendien gaat het eigenlijk om het toepassen van "Ringland" op het officiële BAM-tracé, niet op de alternatieve tracés die door de actiegroepen worden voorgesteld. Hoe dan ook blijven een aantal van de basisprincipes van het Ringland-voorstel overeind, zoals zowel het actiecomité Ringland en de overkappingintendant reeds hebben laten weten. Het onderzoek loopt nog steeds. We moeten wel durven toegeven dat, als het rapport van het studiebureau correct blijkt en Ringland geen goed alternatief blijkt te zijn op geen enkele van de voorgestelde tracés, dit grondige redenen zijn om het alternatief op zijn minst te herdenken. Voor ons mogen er geen dogma's zijn in politiek, economie en mobiliteit.

Maar net daarom willen we toch wijzen op het hardnekkigste dogma van allemaal, dat in heel dit dossier amper wordt aangeraakt, namelijk het dogma dat er alsmaar meer verkeer moet en zal komen op onze wegen. Het hele dossier rond de ontsluiting van de Ring is in wezen slechts een aanpakken van symptomen. De Vlaamse Regering en het merendeel van de Vlaamse politieke partijen lijkt er van uit te gaan dat eeuwige "groei" in trafiek op onze wegen onvermijdelijk en zelfs wenselijk is. Een dogma dat haast niemand in vraag durft te stellen. Het hangt samen met de zeer liberale agenda van de Europese politiek die op alsmaar meer "vrijhandel" mikt met andere regio's en werelddelen

(cfr. TTIP, CETA enz.), wat neerkomt op een alsmaar meer uitbesteden van de lokale economische bedrijvigheid en het verhuizen van de eigen productiecapaciteit (cfr. recent nog Caterpillar). Onder een vals voorwendsel van economische vooruitgang wordt onze economie steeds verder "geglocaliseerd", zonder inachtneming van de enorme impact op mens, samenleving en milieu. De fabel van jobcreatie blijkt ook hoe langer hoe meer doorprikt, aangezien zelfs in het vervoer nu meer en meer op automatisering wordt gemikt. In essentie is deze "groei" die de Vlaamse Regering voor ogen heeft niks meer dan de privatisering van de winsten en de socialisering van de kosten: hele bevolkingen op stad en platteland moeten het alsmaar groter wordende verkeersinfarct ondergaan én opdraaien voor de "oplossingen" (zeg maar: schijnoplossingen), opdat multinationals vrij hun handel en productie over de planeet kunnen verschuiven naar daar waar ze het minst belast en gecontroleerd worden. Economisch wanbeleid dat tot alsmaar meer vermijdbaar verkeer leidt.

Wij pleiten daarom niet zozeer voor dit of dat tracé, maar voor een wezenlijk herdenken van onze economie, en daarmee de mobiliteit. In plaats van te liberaliseren zou men de lokale economie weer moeten versterken, en in plaats van te mikken op het (private) vrachtvervoer na denken over een degelijk, sterker en uitgebreider openbaar vervoer. Indien Ringland toch haalbaar blijkt, kan het nog steeds als een deel van een ruimere oplossing dienen, maar we moeten toch verder durven nadenken dan enkel een aanpak van symptomen.

Ringland is geen "eindstadium" en mag geen excuus zijn om fundamentele problemen uit de weg te gaan.

Wapenhandel

Vlaams wapentuig voor fundamentalisten

De ene salafist is de andere niet. De hypocrisie van de Europese regeringen als het gaat over fundamentalisme en religieuze terreur neemt wel groteske vormen aan. Begin september keurde Vlaams minister-president Geert Bourgeois de levering van wapenonderdelen aan Saudi-Arabië goed, de “bondgenoot” die wordt bestuurd door feodale machthebbers en waar religieuze wetten gelden die niet voor “IS” moeten onderdoen. Bovendien is dit land de voornaamste exporteur van het fundamentalistische gedachtegoed dat aan IS ten grondslag ligt, via een wereldwijd netwerk van door de Saudische “prinsen” gesponsorde moskeeën.

Minister-president Bourgeois verdedigde zich door te melden dat het enkel gaat om vizieren, voor “civiel gebruik”. We zouden de minister-president toch wel eens willen vragen of hij weet waar vizieren juist voor dienen, en wat hij verstaan onder “civiel gebruik” in Saudische context. Herinneren we er aan dat dit land momenteel een zeer bloederige oorlog voert in Jemen, met brutaliteiten waar de “Syriëstrijders” van IS vaak nog wat van kunnen leren.

Herinneren we er ook aan dat een ander islamistisch-fundamentalistisch land, Iran, enkele decennia lang onder een embargo heeft geleefd, officieel omwille van het fundamentalistische regime daar. Niettegenstaande Iran weinig militaire ambities leek te vertonen en ook niet direct bekend staat als de financier en promotor van internationale fundamentalistische bewegingen. Dit wijst er op dat religieus extremisme slechts heel selectief wordt gebruikt als criterium om te bepalen wie vriend en vijand is. We weten natuurlijk waar het echt om gaat: Saudi Arabië is een Amerikaanse bondgenoot omwille van de “petro-dollar” alliantie.

*Links de “vijand van het Westen”, rechts de bondgenoot.
Of was het omgekeerd?*

Wij vernamen de beslissing tot definitieve sluiting van Caterpillar Gosselies, in Wallonië. Meer dan 2000 werkenden worden hierdoor op straat gezet, die uit de toeleveranciers niet meegerekend. Met deze laatste inbegrepen zouden er maar liefst tussen 5000 en 7000 werkenden betrokken zijn. Niet minder dan een sociale ramp.

De V-SB drukt dan ook haar solidariteit uit met alle betrokken werkenden en hun gezinnen en roept op tot sociaal verzet om de regering aan te tonen dat wij dit niet dulden! Deze sluiting moet voorkomen worden. Een nationalisering, in Waalse handen, van de Caterpillar-vestiging is dan ook de enige oplossing om de werkenden werkzekerheid te bieden en een zoveelste sociale ramp te voorkomen.

29 september is een belangrijke dag. Twee jaar na de installatie van de regering-Michel en in de context van deze nieuwe sociale ramp die onze Waalse kameraden extreem zwaar treft, wordt het eens zo nodig om collectief onze stem te verheffen op de federale betoging van het gemeenschappelijk vakbondsfront tegen het sociale afbraakbeleid van deze regering. Het is ook duidelijk dat de fiscale pampermaatregelen, waar de aandeelhouders van Caterpillar ruimschoots van geprofitteerd hebben en waar sommigen nog steeds de lof van zingen, niets uithalen, behalve een gevulde bankrekening voor enkele aandeelhouders. Als we willen dat er iets verandert, moeten we het heft in eigen handen nemen. Nu meer dan ooit!

Sociale strijd

Staking op 29 september en 7 oktober

Op 29 september verzamelden meer dan 70.000 burgers in Brussel naar aanleiding van de 2e verjaardag (officieel op 7 oktober) van de regering-Michel om tegen haar bezuinigingsbeleid te betogen.

Een indexsprong, de geruchten omtrent een tweede indexsprong, een eind aan de 38-urenweek in het kader van de Peeters-wet om de flexibiliteit te verhogen (in de zorgsector en de NMBS bezitten sommige werkers nu reeds meer dan 2000 overuren zonder mogelijkheid deze op te nemen - hoe een verhoging van de werktijd dit zal verhelpen, blijft een raadsel), valse jobcreatie door flexi- en mini-jobs, contracten van bepaalde duur waarna mensen meteen terug op straat staan, meer interimcontracten die per definitie onzeker en meestal van korte duur zijn, het punten-pensioen, ... het haalt weinig uit de ellenlange lijst oeverloos te herhalen. Recentelijk nog kondigde minister De Block in een besloten werkvergadering aan dat ze erover nadenkt om de drempel te verhogen om ziekenfondsen als representatief te laten erkennen. Zo denkt ze eraan om enkel nog ziekenfondsen te erkennen met minimaal 75.000 leden, wat de facto de dood betekent van alle kleine landelijke en regionale ziekenfondsen die verplicht een fusie zullen moeten aangaan met anderen, willen ze hun leden nog vertegenwoordigen. En zo komt er geen eind aan de regerings-maatregelen of -voornemens, die achter gesloten deuren geformuleerd worden en zo goed als niet of nooit aan bod komen in de media.

De betogers hebben al lang begrepen dat praten met deze regering die enkel patrouns en de elite vertegenwoordigt geen enkele zin meer heeft. Veel meer opties dan op straat te komen zijn er dan ook niet. Om die reden vervoegt de V-SB de betogers tijdens deze actiedagen. De straat is van hen, en de regering moét naar hen luisteren.

Turkije/Koerdistan

Belgische staat gaat in op Turkse eis voor criminalisering van Koerden.

Op 19 september had in het Brusselse Justitiepaleis de eerste zitting moeten plaatsvinden van een rechtszaak tegen 33 Koerdische activisten die op ons grondgebied wonen, waaronder erkende politieke vluchtelingen, 6 televisiezenders en 2 ngo's. De enige misdaad die ze begaan hebben, is opkomen voor hun politieke en culturele rechten, tegen de autoritaire repressie van de Turkse staat van alle andersdenken en zij die niet tot de regeringspartij AKP behoren. Op vraag van hun raadsman wordt er een bijkomend onderzoek geleverd. De eerstvolgende zitting zou eind oktober of begin november moeten plaatsvinden.

Het proces wordt gevoerd op basis van materiaal dat door de Turkse staat als burgerlijke partij aan de onderzoeksrechter werd geleverd omtrent vermeende feiten die zich vroeger in Turkije zouden hebben voorgedaan. In haar verdediging heeft het Openbaar Ministerie het over een 'PKK-wolk', waartoe de betrokken Koerden en Koerdische verenigingen zouden behoren en op basis van de Belgische antiterrorismewetgeving schuldig zouden zijn.

Eén van de hoofdargumenten van het OM en de Turkse staat in deze zaak is het feit dat de PKK officieel vermeld wordt op de Europese lijst van terroristische organisaties, die in de nasleep van 9/11 opgesteld werd. Enig onderzoek naar de eigenlijke feiten en de betrouwbaarheid van het door Turkije geleverde 'bewijsmateriaal' werd niet gevoerd.

Dergelijke processen doen denken aan een niet al te ver verleden, waar de (neo)franquistische Spaanse staat Baskische politieke activisten, journalisten en vakbondsleden als ETA-aanhangers vervolgt, enkel en alleen omdat zij lid zijn van een organisatie die naar een vrij Baskenland streven, op grond van hun vreedzame politieke activiteiten, het feit dat ze Baskisch spraken of Baskischtalige kranten lazen of hun stem durfden te verheffen tegen de fascistische staat.

Met het eigenlijke proces begaan de Turkse en Belgische staan een regelrechte aanval op onze democratische waarden en het recht op

vrije meningsuiting, in het bijzonder voor politieke en mensenrechten-activisten die op ons grondgebied wonen maar nog steeds nauw en emotioneel verbonden zijn met hun geboorteland waarop zich de grootste gruwelijkheden en misdaden tegen de menselijkheid voordoen door een nationale staat. Een eventuele veroordeling van ook maar één Koerdische activist zou dan ook een ramp betekenen en de democratische Koerdische vredesbeweging in heel Europa criminaliseren, een precedent kunnen vormen voor soortgelijke processen in andere Europese landen (waar de Turkse staat met man en macht zal lobbyen om op basis van dezelfde elementen acitivisten monddood te maken) en om de vredesbeweging per definitie monddood maken. Nu president Erdogan na de vermeende coup poging van 15 juli de volledige Turkse samenleving in een wurggreep houdt en elke kritische stem de mond gesnoerd wordt, riskeert de AKP ook greep te krijgen op onze samenleving en burgers, die riskeren om als terroristen behandeld te worden voor hun kritische stem tegenover het regime. En de Belgische staat lijkt hier complexloos aan mee te werken.

De V-SB roept dan ook op tot solidariteit met de Koerdische beweging en om onderstaande petitie te tekenen om een halt toe te roepen aan de criminalisering van de Koerdische beweging:

<https://www.change.org/p/kurdish-institute-stop-the-criminalisation-of-the-kurdish-movement>.

Massale vervolging in Turkije en Noord-Koerdistan

In de Turkse staat zelf is na de “mislukte staatsgreep” de repressie alsmaar toegenomen. Onder het excuus “steun aan terreur” of “steun aan de staatsgreep” worden aan de lopende band kranten, tijdschriften, uitgeverijen, radio- en televisiezenders gesloten. Begin oktober nog een tiental Turks- en Koerdische televisiezenders, onder andere een kanaal voor kinderen.

Ook de politieke oppositie wordt uiteraard hard aangepakt. In diverse gemeenten werd het lokale gemeentebestuur gewoon opzij geschoven en de burgemeester, vaak van oppositiepartijen als HDP, simpelweg vervangen door een AKP-afgevaardigde. Bewijslast wordt niet geleverd, “verdenking” volstaat.

Vrijhandelsverdragen

**CETA: verworpen door Wallonië,
blindelings aanvaard door Vlaanderen...**

Waarom het CETA voor Vlaanderen een schadelijk verdrag is.

Op 27 oktober zou er een plechtige ondertekening moeten zijn van het Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA) tussen Canada en de EU.

Volgens de voorstanders van CETA, waaronder de Vlaamse regering, zou het akkoord dat 92% van de invoerheffingen op landbouwproducten en 99% van de invoerheffingen op andere producten en diensten, de handel en investeringen tussen de EU en Canada sterk bevorderen waardoor er ook een sterke toename van de werkgelegenheid zou kunnen komen. Zo zou vanuit Vlaanderen voor 400 miljoen euro extra per jaar naar Canada kunnen geëxporteerd worden. Deze claim steunt op een studie uit 2008 die stelde dat een verdrag als CETA de EU handel met 116 miljard euro zou doen toenemen. Of dit anno 2016, met de Brexit ook nog steeds het geval zou zijn blijft een open vraag. Een recente impactstudie besteld door de Europese Commissie stelt dat CETA zou zorgen voor 0,02% economische groei per jaar wat neerkomt op een inkomenstoename van 7 euro per persoon in de Belgische staat als de trickle down theorie effectief werkt. Een studie van TUFT University in de VS stelt dan weer dat er in de EU mogelijk een verlies van jobs zou kunnen zijn dat oploopt tot 200.000 in het slechtste geval.

De uitvoer is niet even belangrijk voor alle sectoren van de Vlaamse economie. In de chemische en farmaceutische productie in Vlaanderen wordt 50% uitgevoerd. In andere industriële sectoren is dat gemiddeld niet meer dan 10%. In Vlaanderen zijn het buiten specifieke landbouwsectoren (aardappel-producten, diepvriesgroenten en fruit) vooral de chemische en farmaceutische sector, de diamantsector, de luchtvaartsector en de bagger-bedrijven die de voordelen van CETA zouden plukken. Deze laatste

vooral omwille van het openbreken van de Canadese "markt" voor publieke werken, de andere vooral omwille van het verdwijnen van invoerheffingen.

In de EU zijn er meer dan 20 miljoen KMO's. Daarvan zijn er slechts 25% die exporteren buiten de hun landsgrenzen en slechts 13% buiten de EU. Het aantal KMO's in de EU dat kan profiteren van een verdrag als CETA is dus relatief klein terwijl alle KMO's wel geconfronteerd zouden worden met de toegenomen concurrentie van

producten en diensten die ingevoerd worden op basis van zwakkere sociale en ecologische normen. De EU en Canada beweren dat dat niet het geval zal zijn maar hun vertegenwoordigers kunnen op concrete vragen geen concrete antwoorden geven. Iedere lidstaat van de EU heeft de acht basis arbeidsconventies van de Internationale Arbeidsorganisatie geratificeerd. Canada heeft er slechts zes geratificeerd. Op de vraag hoe men dat probleem gaat oplossen blijven zelfs de hoofd-onderhandelaars het antwoord schuldig. Volgens milieuorganisaties is de Transatlantic Business Council er in geslaagd om in het vooruitzicht van het CETA strengere EU regelgeving m.b.t. de uitstoot van CO2 in de luchtvaart af te remmen. De EU multinationals zeggen zelf dat ze toegang willen krijgen tot het goedkope schaliegas uit Canada en de VS, dus tot de meest vervuilende olie die er op de markt is. DE EU richtlijn over de kwaliteit van de brandstoffen verhindert dat momenteel. Het is niet onwaarschijnlijk dat multinationals op basis van CETA deze richtlijn juridisch zullen aanvallen. Daarmee komt de EU Policy Coherence for Sustainable Development, die stelt dat alle nieuwe beleidsmaatregelen moeten afgetoetst worden op hun impact op de duurzaamheid en indien nodig moeten bijgestuurd worden, op de helling te staan. Ook het voorzorgsprincipe dat tot nu toe in de EU algemeen gehanteerd wordt en dat er gekomen is onder

druk van ervaringen met producten zoals softenon en asbest, dreigt op de helling te komen want zolang er niet met harde wetenschappelijke studies aangetoond kan worden dat een bepaald product schadelijk is zal het niet meer verboden kunnen worden.

Canada zal gefaseerd over een termijn van zes jaar tot 50.000 ton rundsvlees en 75.000 ton varkensvlees naar de EU mogen exporteren per jaar. Aan EU zijde beweert niemand te weten wie de Europese landbouwers zijn die marktaandeel gaan verliezen. In ruil daarvoor wil de EU goedkope melk, diepvriesgroenten en fruit naar Canada exporteren alsof die in Canada zelf niet kunnen geproduceerd worden.

In de EU zijn er momenteel 1451 beschermde geografische aanduidingen erkend. In het CETA zijn er daarvan slechts 145 behouden met de hoogste bescherming. Verder is er nog een uitzondering gemaakt voor de bescherming van 21 bijkomende geografische aanduidingen en stellen de onderhandelaars dat er "oplossingen op maat" voor andere producten zullen gezocht worden. Van de 19 beschermde geografische aanduidingen in de Belgische staat is er geen enkele weerhouden.

Het CETA is het eerste verdrag van een nieuwe generatie dat de EU wil sluiten met een lid van de G7 en dat

veel verder gaat dan louter vrijhandel in goederen en diensten maar ook gericht is op regelgevende convergentie, het op elkaar afstemmen van normen waarbij er kan genomen worden maar waarbij er natuurlijk ook moet gegeven worden. Hierbij wil de EU en Canada, onder druk van de grote commerciële lobbygroepen, ook een speciaal mechanisme inbouwen voor de bescherming van investeringen: het zogenaamde Investment Court System (ICS) of Investerings-rechtbank. Het betekent dat investeerders die naar Canadees recht zijn opgericht en “substantiële zakelijke activiteiten” in Canada ontplooiën gebruik kunnen maken van een soort internationale rechtbank als zij menen dat overheidsmaatregelen in de EU hun investeringen of de winst er op aantasten en vice versa. Investeerders moeten hiervoor de nationale rechtsmiddelen niet uitputten en de investeringsrechtbank mag de nationale rechtspraak van de aangeklaagde staat, regio of provincie zelfs niet toepassen. Concreet betekent dit dat de Vlaamse of lokale overheden bij bestuurlijke maatregelen zoals de aflevering van milieu- of bouwvergunningen, er over moeten waken dat Canadese investeerders bijzondere bescherming genieten onder het CETA. De Nederlandse professor economisch recht Erik Denters beweert dat volgens recente rechtspraak overheden ook kunnen worden verplicht in te grijpen als omgevingsfactoren een

“bedreiging” vormen voor de waarde van een investering. De investeringsrechtbank moet weliswaar rekening houden met legitieme publieke taken van de overheden zoals het beschermen van de volksgezondheid, veiligheid en milieu en het voorzien van publieke diensten en mag dus uitsluitend optreden in geval van “overdreven” overheidsmaatregelen maar wat is er mis met rechtsbescherming onder het nationale rechtstelsel? Rechtsbescherming tegen de overheid is in Canada en de meeste EU lidstaten van goede tot zeer goede kwaliteit. EU lidstaten moeten trouwens ook op vlak van wetgeving en rechtspraak aan minimumnormen voldoen om lid te kunnen worden of blijven. Bovendien zullen de rechters die optreden in de investeringsrechtbank juristen zijn die gespecialiseerd zijn in internationaal handelsrecht en vaak werken voor advocatenkantoren die grote bedrijven tot hun vast cliënteel hebben. Er mag dus getwijfeld worden aan de onpartijdigheid van veel van deze “rechters” die ook arbiter zijn in het eveneens zeer omstreden Investment State Dispute Settlement System (ISDS). De permanente dreiging van zware en dure arbitrageprocedures zal verkozen politici vaak doen aarzelen om regelgeving goed te keuren voor het algemeen belang. In de “interpretatieve verklaring” die de onderhandelaars in laatste instantie aan onder druk van het grote publieke protest aan het CETA

toegevoegd hebben staat dat algemene regelgeving in het licht van legitieme doelstellingen (“legitimate policy directives”) van publiek welzijn geen indirecte onteigening zijn en dus geen aanleiding kunnen geven tot compensatieclaims maar de interpretatie van wat “legitieme doelstellingen” zijn wordt overgelaten aan de ICS rechters.

Het CETA is het eerste vrijhandelsakkoord dat de liberalisering van diensten regelt aan de hand van negatieve lijsten. Dat betekent dat liberalisering de algemene regel wordt en regulering de uitzondering. Dat staat haaks op de regels van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) waar enkel sectoren die expliciet opgenomen zijn in een positieve lijst geliberaliseerd kunnen worden. In naam van de “liberalisering van

financiële diensten” zal het CETA de overheden in de EU en Canada minder armslag geven om regels uit te vaardigen voor de banksector wat het risico op onverantwoord gedrag in de financiële sector en nieuwe financiële crisissen alleen maar kan vergroten.

Tenslotte lijkt het CETA het paard van Troje te worden voor het Transatlantic Trade and Investment Partnership dat de EU wil afsluiten met de VS. Het volstaat dat een bedrijf uit de VS een filiaal heeft dat naar Canadees recht is opgericht en in Canada actief is om beroep te kunnen doen op de investeringsrechtbank van CETA (ICS) om een overheid in de EU aan te klagen. En dat is het geval voor 81% van de Amerikaanse bedrijven die actief zijn in de EU, in totaal 47.000 bedrijven.

Waalse Regering en regering van de Franse Gemeenschap staan garant voor soevereiniteit

De Vlaams-Socialistische Beweging (V-SB) feliciteert en bedankt de Waalse regering en die van de Franse Gemeenschap voor de positie die ze (voorlopig) innemen tegen het handelsverdrag CETA, waardoor de Belgische regering geen unaniem mandaat krijgt om het op de Europese Raad van Ministers goed te keuren. Met deze beslissing komen ze op voor een behoud van de Waalse en Vlaamse soevereiniteit. Net als het Trans-Atlantisch vrijhandelsverdrag TTIP zou het CETA, dat uit angst voor een veto van de bevolking nooit ter stemming of bij referendum aan de inwoners werd voorgelegd, er immers voor zorgen dat wat ons nog rest van economische zelfstandigheid volledig overgedragen zou worden aan de grillen van een groep niet-verkozen EU-technocraten en bedrijven die hun financiële belangen kunnen afdwingen via een

privaat supranationaal arbitragehof (ten nadele van de belangen van consumenten, arbeiders of het leefmilieu) en daarmee onze democratie overhandigen aan een instantie waar de burger geen enkele inspraak op heeft of ooit nog op zal hebben. Vanaf de eventuele invoering zullen onze eigen verkozenen geen enkele invloed meer hebben op de afgesproken materies en gaat de staat hiermee volledig op in een Europese markt en economische superstaat. Soevereiniteit, onderworpen aan lokale democratie en inspraak van burgers, zou volledig opgegeven worden ten bate van winstbejag. Daar gaat het werkelijk om.

Ondanks wat door de Vlaamse regeringspartijen beweerd wordt, mobiliseren de Vlamingen wel degelijk massaal tegen de vrijhandelsverdragen en leggen de Franstalige regeringen hun visie geenszins aan hen op. Getuige hiervan zijn de massale burgeracties in verschillende grote Vlaamse steden die, ondanks het feit dat ze in de Nederlandstalige pers minder of niet aan bod komen, wel degelijk een grote mobilisatiekracht hebben en die zich onlangs culmineerden in de grote 'STOP TTIP/CETA'-betoging in Brussel.

Als Vlaamse independentisten juichen we het hoe dan ook principieel toe wanneer Wallonië soeverein over zijn eigen toekomst beslist. Wij stellen vast dat het uiteindelijk zo ver gekomen is dat een Waalse regeringspartij, die federaal in de oppositie zit, beter opkomt voor meer Waalse en Vlaamse soevereiniteit ten opzichte van Europa en bijgevolg beter de Vlaamse belangen verdedigt dan de Vlaamse Regering. Wij roepen deze laatste dan ook op om het Waalse voorbeeld te volgen.

Foto's manifestatie tegen TTIP en CETA – 20 september

Baskenland

Baskische verkiezingen bevestigen versterking van streven naar meer zelfbestuur

De verkiezingen voor het parlement van de Baskische Autonome Gemeenschap (CAV) op 25 september j.l. tonen duidelijk een versterking van het streven naar zelfbestuur en zelfbeschikking, ook in dit deel van Baskenland.

De christendemocratische PNV blijft de grootste partij en wint tegen de voorspellingen in zelfs een zetel bij, ze gaat van 27 zetels in 2012 naar 28 zetels nu met 37,44% van de stemmen. De pro-onafhankelijkheidscoalitie EH Bildu blijft de tweede grootste formatie maar moet drie zetels inleveren, ze gaat van 21 zetels in 2012 naar 18 zetels nu met 21,61% van de stemmen. Elkarrekin-Podemos haalt 11 zetels met 14,79% van de stemmen, minder dan verwacht maar genoeg om de derde grootste partij te worden bij haar eerste deelname aan de verkiezingen voor het parlement in Gasteiz. De grote verliezer is de sociaaldemocratische PSE-EE die bijna de helft van haar zetels verliest en van 16 zetels in 2012 terugvalt op 9 zetels nu met 11,97% van de stemmen. De neofranquistische PP houdt goed stand en verliest maar één zetel t.o.v. 2012, waardoor ze er evenveel heeft als de PSE: 9 zetels met 10,04% van de stemmen. De neoliberale Ciudadanos ten slotte slaagde er niet in de zetel van de UPyD in Araba te recupereren waardoor deze anti-autonomiestroming uit het parlement verdwijnt.

Globaal genomen is er dus een versterking van de krachten die naar meer autonomie streven: de autonomisten van de PNV, de independentisten van EH Bildu en Elkarrekin-Podemos halen samen 57 van de 75 zetels. Het pro-Spaanse blok (PSE en PP) verliest 1/3 van zijn zetels en valt terug van 27 zetels in 2012 op 18 zetels nu. De PNV is echter niet bereid om een nieuw front voor soevereiniteit te openen tegen het regime in Madrid maar wil wel een heronderhandeld en ruimer autonomiestatuut afdwingen. Met een PP-regering in Madrid zit dat er niet in. Wat de PNV er wellicht zal toe brengen terug een coalitieregering te vormen met de PSE om zo druk te kunnen zetten op de PSOE mocht die er in slagen om toch nog aan de macht te komen in de Spaanse staat. Op de Alderdi Eguna (Dag van de Partij) van 2 oktober jongstleden viel de voorzitter van de Baskische regering, Iñigo Urkulo, dan ook hard uit naar het independentisme dat hij verweet te staan voor “luchtkastelen, valse verwachtingen en politiek infantilisme”. Hij pleitte voor een “realiseerbare utopie”, “een natie die we gaan blijven bouwen kijkend naar Europa, de euregio versterkend en impulsen gevend aan de federatie van naties”.

Sedert de recentste verkiezingen voor het Spaanse parlement heeft de independentistische coalitie EH Bildu terrein teruggewonnen op Podemos dat zich op zijn beurt “Baskischer” is gaan opstellen o.a. met de Baskische benaming Elkarrekin. Toch wordt tussen de twee partijen een zware strijd uitgevochten om de stemmen van de jongeren. Het vredesdividend dat EH Bildu in 2012 kreeg toen het met 30,7% van de stemmen 25 zetels won voor het parlement van de Vascongadas lijkt uitgespeeld te zijn. In Araba won Elkarrekin-Podemos vier zetels, de PSE verloor er drie en EH Bildu één. In Bizkaia won Elkarrekin-Podemos eveneens vier zetels, de PSE verloor er twee en EH Bildu één. In Gipuzkoa won Elkarrekin-Podemos drie zetels, de PSE verloor er twee en EH Bildu één. Alhoewel in Araba ook de PNV een zetel wint is het zeer waarschijnlijk dat het gros van de stemmen die EH Bildu verloren heeft naar Elkarrekin-Podemos gegaan is.

Voor de verkiezingen van 25 september heeft Podemos Pilar Zabala kunnen strikken als kopvrouw en kandidaat-lehendakari. Zij is de zus van Joxe Ignacio Zabala Artano, een Baskisch militant die op 15 oktober 1983 in Baiona ontvoerd en later vermoord werd door de Grupos Anti-terroristas de Liberacion (GAL), een Spaans doodseskader van de Guardia Civil onder leiding van generaal Enrique Rodriguez Galindo dat opereerde vanuit de Guardia Civil-kazerne van Intxaurreondo. Voor de verkiezingen stelde ze geen front voor onafhankelijkheid te willen vormen met EH Bildu. Alhoewel ze het concept “politieke gevangenen” verwerpt beklagde ze er zich over dat ze niet erkend wordt als slachtoffer van de Spaanse terreur en is ze tegen de verspreiding van ETA-gevangenen over gevangenissen doorheen de hele Spaanse staat. Naar analogie met de formaties waarin Podemos opkomt in Catalonië en Galicië is Elkarrekin-Podemos tegen onafhankelijkheid maar wil het wel dat de Baskische bevolking zich hierover kan uitspreken in een bindend referendum.

Colofon & **KALENDER**

Zondag 23 oktober, Gent.

Herdenkings-wandelvoordracht over de vervaamsing van de Gentse universiteit door **Joost Vandommele** (organisatie: VVB Gent).
Om 11 u aan de trappen van de Aula in de Volderstraat te Gent.

27 oktober, Brussel.

samenkomst tegen ondertekening CETA
Meer info volgt.

30 oktober, Antwerpen.

In de Geest van Wannes: een avond met liedjes, melodieën en nog veel meer van en geïnspireerd door de Vlaamse troubadour en «rebel songwriter» Wannes Van de Velde.
Organisatie: den Beulebak, Sint-Nicolaasplaats 10, 2000 Antwerpen.
Inkom vanaf 20 u., gratis.

10 november, Brussel.

Actiedag Geen Wapendealers in Brussel! Op 10 november vergaderen wapenhandelaars en politici in Brussel. Vredesactie organiseert protestacties. Alle info op www.ikstopwapenhandel.eu/nl

Lidmaatschap

De lidgelden: €8 voor werkenden, €5 voor studenten en niet-werkenden.

Een radicaal links en soevereinistisch alternatief is broodnodig. Wij rekenen op jou!
Bouw mee aan een Vlaams en links alternatief voor de 21ste eeuw!

Voor vragen: info@v-sb.net

Pridevlag met leeuw

100 cm op 95 cm;

prijs: 20 €

Aan de linkerzijde mogelijkheid voorzien om een stok door te steken.

Meer info: secretariaat@v-sb.net

IBAN: BE06 9795 9442 7422

BIC: ARSPBE22

Alle foto's van V-SB acties zijn te vinden op onze Flickr-account :
<https://www.flickr.com/photos/v-sb>